

Gala recitalurilor dramatice

— ediția a VI-a —

Intrarea în tradiție, la Bacău, a Galei naționale a recitalurilor dramatice trebuie salutăată ca o prețioasă reușită a mișcării noastre teatrale. Organizată din inițiativa Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale (A.T.M.), a Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă Bacău și a Teatrului Dramatic Bacovia, sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Gala reprezintă o posibilitate în plus de a concentra, stimula și răsplăti efortul creator al actorului. E drept, nu s-ar putea spune că ediția actuală ar reprezenta, față de celelalte, un deplin triumf al calității. Un satisfăcător pas înainte în ce privește participarea (numerică și valorică) ori virtuozitatea. După cum cred că ar fi hazardată și afirmația că Gala băcăuană ar oferi, în sfârșit, celui dornic de sinteze revelatoare, imaginea completă și reală a felului în care actorii noștri se împlinesc artistic, prin recital. Ca să nu mai vorbim de faptul că lipsesc, aproape cu desăvârșire, recitalurile reprezentative ale unor mari actori ai scenei românești. (Să fie, oare, chiar atât de inhibantă ideea de concurs ? !)

Repertorial, această ediție s-a caracterizat prin eclectism. Se pare că nu acționează, deocamdată, criteriile selective, fiecare actor producându-se cu ce consideră potrivit — ceea ce, desigur, într-un fel, nu e rău, într-o etapă de încurajare a preocupărilor de exprimare actricească prin recital.

Palmaresul ediției a VI-a reflectă nivelul general al manifestării — începând cu faptul că Marele premiu nu s-a acordat...

În cele *Zece povești*, Daniela Anencov (Teatrul „Ion Creangă”) propune o modalitate inedită, în care accentul cade pe plastica gestului, o foarte bună condiție fizică permițându-i actriței să declanșeze și să întrețină verva și bucuria jocului, prin labirintul colorat al plâsmuirilor ritmate. Paul Lavric și-a structurat inteligent recitalul, cu simț al măsurii și cu o fină nuanțare a umorului, care pigmentează schițele lui Vasile Băran. *Confidențele* lui George Mihăiță ne-au relevat un actor în ipostază lirică, amestec de candoare nativă și sentimentalism trucat. S-a detașat, prin sobrietate, densitate și dramatism, recitalul susținut de Dumitru Lazăr-Fulga (Teatrul Dramatic Bacovia)



Profesioniști și amatori

Printre manifestările programate în cadrul a ceea ce s-ar putea numi „Zilele teatrale băcăuane” (Gala națională a recitalurilor dramatice și Colocviul republican al criticilor de teatru, 12—15 decembrie), s-a numărat și un microspectacol oferit de elevii secției de teatru a Școlii populare de artă din oraș, secție al cărei conducător este un neobosit animator,

Ion Ghelu Destelnică. Sub îndrumarea sa atentă și pricepută s-au format, în timp, mulți dintre actorii profesioniști răspinșiți, azi, în câteva orașe ale țării, și se formează, în continuare, un mare număr de actori amatori. Pe câțiva dintre aceștia i-am putut vedea într-un spectacol a cărui originalitate a constat în selecția unor momente variate ca gen dramatic și ca formă de spectacol, menite să ilustreze (și făcând-o convingător) diversitatea de preocupări a elevilor școlii și a profesorului lor. Printre altele, programul a cuprins un fragment dintr-o dramatizare versificată a Soacrei cu trei nurori, câteva recitări, un moment de panto-

mimă și, notabil, pentru repertoriul unor actori amatori, un monolog din Richard al III-lea de Shakespeare, toate, demonstrând talentul, seriozitatea și nivelul bun de pregătire ale elevilor școlii.

Aceste calități au fost relevate și într-o scurtă discuție, după spectacol, între protagoniști și câțiva oameni de teatru participanți la manifestare, care au analizat succint stilul de joc al fiecărui interpret, dînd și sugestii de ameliorare. Astfel a fost reconfirmată o fertilă tradiție a Galei băcăuane: întîlnirile „de lucru” dintre artiștii amatori și criticii de teatru.

Alice Georgescu

— Uși închise de W. Borchert, actorul reușind, de asemenea, să activeze spațiul scenic. O apariție plină de prospețime a fost Diana Lupescu (Teatrul Dramatic Bacovia); Constantin Măru-Carp (Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani) a traversat cu agilitate și dezinvoltură un text în care umorul desenează complicate arabescuri (*Templierii* de Alphonse Allais).

Lent, ciștigă teren preocuparea de a prezenta așa-numitele „recitaluri de autor”, formulă solicitând multiplu și creator resursele actorului, care, în acest caz, este scenarist, regizor și interpret. Demersul e, ce-i drept, încă timid. Plângându-se prea adesea de „tirania” regizorului, actorul nu pare, totuși, întotdeauna, dispus și pregătit să ia, pe propria-i răspundere, riscul vizualizării scenice a unui text. Iar când, totuși, o face, preferă colajul de versuri ori textele cu „poante” ușurele, aducătoare de aplauze, spectaculoase prin anecdotică. Este, de aceea, demnă de salut încercarea Cristinei Tacoii de a face din a sa *Elegie pentru Hesperara* un prilej de confesiune lirică. Poate, prea lirică, prea sentimentală...

Dar spectacolul poeziei, descifrată cu finețe, este, în sine, cuceritor. Am trăit clipe de autentică emoție artistică asistând la cele două recitaluri extraordinare prezentate de Adam Erszebet (Teatrul

Național din Tîrgu Mureș — secția maghiară) și Larisa Stase-Mureșan (Teatrul de Stat din Arad). Sensibilitatea, capacitatea de interiorizare, plasticitatea mișcării, spontaneitatea, firescul rostirii, au făcut ca mesajul poetic să ajungă la spectator.

Din păcate, în alte cazuri se mai manifestă prejudecata că spectacolul de poezie presupune a da fiecărei metafore corespondentul decorativ: de unde, apetitul pentru floricele, franjuri și draperii de tot felul, într-un cuvânt, pentru artificialul scenografic, care nu poate umple, însă, golul trăirii și nu poate înșela pe nimeni...

Pentru actorul care se consideră artist în adevăratul înțeles al cuvintului, este important să aibă curajul de a ieși la rampă ori de câte ori simte nevoia de a se exprima deplin. Or, recitalul, indiferent de formulă, îi oferă această șansă. Efortul de a pregăti și susține un recital, care te dezvăluie fără menajamente, așa cum ești, presupune, bineînțeles, și unele, mai mici ori mari, sacrificii. Dar, chiar dacă răsplata nu va veni sub forma unei diplome, satisfacția eliberării de propria inerție, bucuria jocului, cunoașterea de sine, mai adâncă, mai adevărată, le compensează.

Carmen Tudora

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

FAIMA a primit plăcuta misiune să mulțumească fierbinte tuturor celor care, cu prilejul sărbătorilor de iarnă, au adresat urări de bine și de sănătate redactorilor revistei „Teatrul”.

● Acum, după ce almanahul „GONG '80” a apărut și nu se mai găsește în chioșcuri, colectivul nostru pregătește almanahul „GONG '81”. Nu e încă târziu să primim de la dumneavoastră observații critice, opinii, sugestii, de care, vă promitem, vom ține seama.

● Primele știri ale anului ne-au venit de la Arad: se repetă, în regia lui Mircea D. Moldovan, Picticul din grădina de vară de D. R. Popescu, în regia lui Iosif Bita, Kathleen de Michael Sayers și, în regia lui Paul Everac, piesa Un pahar cu sifon de Paul Everac. ● Alt dramaturg, Tudor Popescu, s-a decis

să-și monteze singur piesele. El pune în scenă, la Reșița, Dulcea ipocrizie a bărbatului matur. Dacă o ținem tot așa, regizorii noștri dragi vor trebui să se resemneze cu clasicii. ● Ceea ce a început să facă Mircea Marin, care montează, tot la Reșița, A douăsprezecea noapte. Și, fiindcă sintem la Reșița, să consemnăm cea dintâi premieră a anului, la Teatrul de Stat din localitate: Se ridică ceața... de Fl. N. Năstase, în regia lui Mihai Manolescu. ● Teatrul muncitoresc „23 August” din Capitală, cel mai tânăr teatru popular, a pregătit, în colaborare cu Teatrul de Comedie, un spectacol intitulat Adu-nate de la noi. Regia o semnează Ion Lucian. ● Harnici, păpușarii constănțeni pregătesc, în vederea participării lor la Festi-

valul teatrului antic „Tomis '80”, un spectacol cu Metamorfozele de Ovidiu. Regia îi aparține lui Cristian Pepino. Tot Cristian Pepino pregătește un spectacol cu Coana Chirița după Vasile Alecsandri.

● Teatrul Național din Tg. Mureș are un nou director: Romeo Pojan. Ii dorim succes. ● Și Teatrul de Nord din Satu Mare are o nouă conducere: Gergely Ioan, director; Viorica Tișor, șeful secției române; Boar Ferenc, șeful secției maghiare. Și lor le dorim succes, la început de drum. ● În prestigioasa editură moscovită „Iskustvo” a apărut volumul „Zecă studii despre Teatrul „Tândărică”, volum care oferă o imagine cuprinzătoare despre păpușarii români, despre locul lor în lume. ●

(Continuare la p. 41)